

Zaterdag 14 november

De eerste dag dat het team compleet is. De laatste teamgenoten hebben nog lichtelijk last van een jet lag, maar het enthousiasme is er niet minder om. We starten de dag uiteraard met een gezamenlijk ontbijt bij onze Homestay Dona Teresa en brengen daarna een bezoek aan Ninos de Guatemala, de stichting die ons heeft uitgenodigd voor deze exploratieve missie. Alhier worden we ingelicht over de gezondheidstoestand van de kinderen in Guatemala en krijgen we inzicht in wat Ninos reeds heeft opgezet, zodat wij onze inbreng daarop kunnen afstemmen.

StartFragment

's Middags treffen we de voorbereidingen voor de volgende dag; er wordt een inventarisatie van alle spullen gemaakt, er worden pakketjes met ijzer- en vitaminepillen gemaakt en de laatste tandenborstels worden uitgepakt. Wat blijkt, met name de laatstgenoemde blijkt het favo onderdeel van iedereen. Ook wordt er aan de teambuilding gewerkt; de rode MCC-souvenirs ondersteunen dit alleen maar. Met elkaar staan wij ijzersterk ;-)

's Avonds geven we het goede voorbeeld en genieten we van een vitaminerijke maaltijd en gaan we bijna gelijk met de kippen op stok. Fris en fruitig voor de volgende dag!

Zondag 15 november

Poeh, de wekker gaat vandaag best vroeg. We gingen niet alleen met de kippen op stok, maar gaan er nu ook weer mee van af ;-). Desalniettemin heeft iedereen er zin in en zijn we benieuwd wat deze dag onze gaat brengen. Hoe zal de plek eruit zien waar we de kinderen gaan checken? Hoeveel kinderen zullen er komen? We zijn nieuw in dit land dus weten de inwoners dat MCC er is en hebben ze voldoende vertrouwen in doktoren dan wel medical camps om te komen? En des te spannender, het is zondag en dus gaan gezinnen (ook) naar de kerk. En hoe zal de gezondheidstoestand van de kinderen zijn?

Met deze vragen in ons hoofd stappen we na ons ontbijt met z'n allen in de bus. Medicijnen mee, check. Tandborstels mee, check. Lunch mee, check. Het busje brengt ons naar het platteland. Daar staat het schoolgebouw van Ninos, waar we de kinderen zullen gaan nakijken. Het schoolgebouw staat tussen de huizen gemaakt van golfplaten, maar het gebouw zelf ziet er keurig uit. Bovendien zijn er wc's en staat er handzeep bij de wastafel; allemaal erg belangrijk voor goede hygiëne!

Na de carroussel geïnstalleerd te hebben, druppelen de eerste kinderen al binnen. Yes! De meeste gezinnen bestaan uit meer dan één kind maar ook neefjes en nichtjes zijn meegekomen. Wat opvalt is dat veel kinderen een slecht gebit hebben, maar ook dat een deel al onder behandeling is in het ziekenhuis en er zelfs al operaties staan gepland. Nieuw deze missie is ons voedingsspel, waarbij de kinderen wordt geleerd welke voeding goed voor je is en welke niet. En wat blijkt? Ook ouders doen enthousiast mee! Sowieso komen de ouders betrokken over, zijn ze zichtbaar trots als ze horen dat hun kind gezond is en krijgen we meer dan een keer 'muchas gracias' te horen op de medische hulp die ze krijgen aangeboden.

Uiteindelijk blijken we de eerste dag van deze exploratieve missie 120 kinderen nagekeken te hebben. Natuurlijk hopen we dat dit aantal de komende dagen zal oplopen, maar voor deze eerste dag zijn we best tevree.

Maandag 16 november

Nieuwe dag, nieuwe kansen. De dag begint goed, want het ontbijt is uitgebreid met een bruine boterham met ei, hmmm. Stipt om 7:15 verlaten we onze Homestay en vertrekken we richting Ninos. Vandaag zullen er kinderen aanwezig zijn om summer school te volgen, dus moeten we de carrousel enigszins aanpassen en krijgen we allemaal een nieuwe werkplek. Dit betekent dat er wederom banken versleept moeten worden en dat we af en toe verontwaardigde blikken toegeworpen krijgen van de medewerkers van Ninos, die hun school verbouwd zien worden in een medische praktijk. Okeee, we beloven dat we alles weer netjes terugzetten ;-). Ook betekent dit dat we enigszins verspreid over het schoolgebouw komen te zitten (iets minder gezellig voor ons) en dat het organisatorisch een grotere uitdaging wordt. Maar ons missieteam kan dit aan!

Uiteindelijk zien we ruim 100 kinderen meer dan gisteren, waaronder best wat baby's en zijn er meerdere kids die we eruit pikken voor (medische) follow-up. Ook staan de kinderen in de rij voor de poetsinstructie. Want wat blijkt? Ze hebben op school allemaal een eigen tandenborstel, maar hoe je deze nu eigenlijk moet gebruiken...?? De dag verloopt verder gesmeerd. Dit mede dankzij onze fantastische vertalers, die zich als vrijwilliger hebben aangemeld via Ninos of -jaja - Facebook. Waar social media al niet goed voor is! Zo kan het gebeuren dat een advocaat en stock broker ons medisch team komen versterken :-)

Morgen zullen we onze checks uitvoeren op een andere locatie. De opkomst blijft dus weer even spannend, maar we hopen dat het flyeren in de kerk gisteren voor een lopend vuurtje zal zorgen.

Dinsdag 17 november

Geen pannenkoekjes voor ontbijt?!?!? We leren het land waar we verblijven steeds beter kennen en klaarblijkelijk is het heel normaal om de dag te starten met tortilla's met kaas. Het is weer eens wat anders zullen we maar zeggen ;-) Nog een verandering is het weer, want de zon schijnt eindelijk! Kom maar op met die zonnebrillen en zonnebrandcrème!

Het is nog even afwachten hoe onze werkplek er vandaag en de rest van de dagen uit zal zien, maar hopelijk kunnen we af en toe een glimp van de zon opvangen.

Bij aankomst is het weer even zoeken naar de juiste indeling van de carrousel en wordt er geïnventariseerd hoe het met de gesteldheid van de teamleden is. Sommigen blijken op deze, alweer vierde, missiedag wat extra aandacht nodig te hebben en dus worden er massages uitgedeeld; alles om het team op topniveau te kunnen laten functioneren! Vervolgens, enthousiast als we zijn, installeren we onze werkplek allemaal op het basketbalveld. Al snel blijkt dit echter vol in de zon te liggen (en niet iedereen heeft met factor 50 gesmeerd) dus verplaatsen we onze handel toch maar naar de schaduwrijkere hoeken van het veld.

De eerste patiënten melden zich al vroeg, maar een heel hoog doorstroomtempo is er helaas niet. Wel zien we vandaag veel tieners en als er iemand bang is voor een vingerprik, dan zijn zij het wel. Haha! Doordat het wat rustiger is, biedt dit ons de mogelijkheid om de patiëntendatabank bij te werken en hebben we wat extra tijd om met de kids door te brengen.

We zijn uiteindelijk iets eerder klaar en daarom besluiten we een bezoek te brengen aan de Macademia nuts farm. Oftewel niet het walhalla, maar valhalla. Natuurlijk zijn er lekkere dingen te koop, dus die gaan mee in de tas naar Nederland. 's Avonds trakteren we onszelf op een gezellig etentje bij de Guatemalese Mexicaan en genieten we van een kopje koffie op een van de dakterrassen in Antigua. We genieten met zijn allen in volle teugen! Zulke uitjes zijn altijd goed voor de teambuilding.

Dinsdag 17 november, de dag van verandering. Eens kijken wat morgen ons weer brengt...

Woensdag 18 november

Aangezien sommigen onder ons een verbrand koppie hebben overgehouden aan het werken in de buitenlucht gisteren, besluiten we de carrousel vandaag toch onder een afdak te plaatsen. We moeten een beetje creatief met de ruimte omgaan en dus wordt er heftig heen en weer gesjouwd met tafels en stoelen. En zoals iedere dag, wordt ook de prikpost geïnstalleerd en de weegschaal weer geïjkt. We zijn ruim op tijd klaar met onze voorbereidingen als de eerste kinderen arriveren. De dag loopt prima door en ruim 150 kinderen worden door ons gecheckt. De meesten krijgen preventief een anti-wormpil en/of multivitaminen mee naar huis. Vandaag is er echter ook een gezin dat de medicatie voor de epilepsie van hun kind niet meer kan betalen. Gelukkig kan MCC ook hier iets betekenen en wordt er een voorraadje medicatie voor dit gezin geregeld.

Als we de deuren van Ninos achter ons dichttrekken, besluiten we wat knabbels en een lekker wijntje bij de supermarkt te halen. Op de weg naar 'huis' komen we echter in de file terecht en dus zijn we best laat bij onze Homestay. Jaja, zelfs in Antigua ontkom je niet aan files. Maar de versnaperingen smaken goed en als ons avondmaal wordt geserveerd doen we een vreugdedansje. We krijgen een tortilla en guacamole voorgeschoteld met een maïskolf en wat sla. En deze keer zowaar met een sausje erbij, finally. Joehoe, dat is genieten!

Donderdag 19 november

De een na laatste missieblog alweer... Er ging een powernapje aan vooraf, zoals jullie allemaal hebben kunnen zien :P, maar een dag niet gelachen (lees: geen blog) is een dag niet geleefd ;-)

Vandaag was een pittige dag. Misschien niet eens zo zeer qua het aantal kinderen dat we hebben gezien, maar wel qua ernst van de armoede van sommige gezinnen en de daaruit voortvloeiende (soms simpel op te lossen) medische problemen. Zo kwam er een samengesteld gezin van 8 kinderen, waarbij de zus van 14 jaar als 'caretaker' mee was. Moeder kon niet meekomen, want die moest werken voor haar kroost. Bij een van deze kinderen was het gebit zo slecht dat de tekenen van een ongoing infectie duidelijk zichtbaar waren, zij moeite had met eten door de pijn in haar mond van alle cariës en ze dan ook duidelijk tekenen had van een vitaminetekort. En dan ben je pas 6 jaar oud...

Even later kwamen er meerdere mensen die geen Spaans spraken, maar alleen de taal van de 'community' waarin ze leven. Natuurlijk waren we hartstikke blij dat ook deze moeders ons hadden weten te vinden, maar hoe afgezonderd kun je zijn van de wereld?! Misschien dat het flyeren en de affiches in de wijk hebben geholpen om deze me te bereiken.

Ook zagen we een jongen die restverschijnselen heeft overgehouden aan een hersenvliesontsteking op jonge leeftijd. Je zag duidelijk dat moeder al haar liefde in de verzorging van deze jongen heeft gestopt, maar sinds twee maanden kon ze de medicijnen niet meer betalen en zag ze hem duidelijk achteruitgaan. Op zulke momenten breekt je hart en realiseer je je hoe oneerlijk het verdeeld is op deze wereld en hoe fijn het is dat we een steentje kunnen bijdragen. Tenslotte telt ieder kind!

Vrijdag 20 november

De tijd is gevlogen... Vandaag is alweer de laatste checkdag. Dat betekent ook de laatste keer dat we met z'n allen bij Teresa ontbijten, de laatste keer dat Sergio ons ophaalt en dat we met z'n 9'en in het busje stappen en de laatste keer dat we ons medisch carrousel installeren bij Ninos. Dat betekent ook de laatste dag samenwerken met dit leuke team van MCC, met alle vertalers en, niet te vergeten, onze Ambar.

Terwijl het team opstart en de eerste kinders ontvangt, geven twee van onze teamleden onderwijs aan de social workers van Ninos. Er wordt gesproken over voeding (met name de ongelooflijk grote suikerinname in dit land), hygiëne (hoe en hoe vaak poets je je tanden eigenlijk?) en seksuele voorlichting (hoe kun je het aantal tienerzwangerschappen beperken als het gebruik van voorbehoedmiddelen niet algemeen geaccepteerd is?). Met deze onderwijsmomenten, waarbij ook MCC leert en nog meer te weten komt over culturele aspecten, willen we kennis overdragen en streven we ernaar om Ninos en de bevolking zelfredzaam te maken zodat de hulp van MCC op den duur niet meer nodig is!

Gedurende de dag verzamelen zich heel wat kinderen met care takers bij het schoolgebouw van Ninos. Al het flyeren van Ambar en het in gesprek gaan met de 'community' lijkt zijn vruchten af te werpen. We zetten ons beste beentje voort en aan het eind van de dag staat ons weektotaal op meer dan 850 kinderen. Voor een eerste medical camp in een nieuw land helemaal zo gek niet! Daarnaast zijn er op deze laatste dag ook kinderen teruggezien; kinderen die met uitslagen of met een behandeladvies van het ziekenhuis terugkwamen of die hun bestelde medicatie op kwamen halen.

Bij het afronden van de dag zijn er allemaal voldane gezichten zichtbaar. We bedanken elkaar en iedereen die ons heeft geholpen en delen aan onze fantastische vrijwilligers een Nederlands presentje uit als aandenken aan deze bijzondere week.

Om vijf uur sluiten we de poorten van ons medical camp voor de laatste keer. Missie Guatemala 2015 is een feit!

Wij zullen nog een afsluitend 'Gallo' biertje drinken met de vertalers en Ambar in een van de lokale pubs. En daarna zullen de eerste teamleden alweer verder reizen. Guatemala... Dank je wel... Wie weet tot volgend jaar...